

Sobota 12. srpna 2006

Svátek má Klára

*Co si člověk myslí, že přijít musí,
Cnakonec přijít nemusí.*

Bertolt Brecht
(Matka Kuráž a její děti)

Afrika a zebry na Jiráskově Hronově

S lektorem dílny tvůrčího psaní, Cayou Makhélé, vstupuje na Jiráskův Hronov kousek Afriky. Jiné Afriky, než jakou nám zpravidla předkládají černobílé novinové

zprávy ze světa či barevné stránky prospektů cestovních kanceláří. Je to Afrika současná, moderní, vyspělá. Afrika intelektuálů, umělců, humanistů, vstřebávajících myšlení a kultury nejen afrického, ale zároveň

i evropského či amerického kontinentu. Afrika kosmopolitní. Afrika s bohatou vlastní historií, s pulsující současností a nadějeplnou budoucností. Afrika nejen jako různorodý, pestrý kontinent, ale také jako životní filosofie. Afrika v mnohém blízká i vzdálená. Inspirující. Afrika divadelní! Ano, i v Africe se hraje divadlo, i v Africe vznikají divadelní hry. Současné, moderní, poučené světem a zároveň vycházející ze své vlastní tradice a estetiky, srozumitelné lidem na celém světě, neboť hluboce lidské. Místo toho, abychom se jim naučili naslouchat,

hledíme na ně většinou bohužel s despektem a nedůvěrou. Čím méně toho o nich víme, tím zpupněji je zavrhuje. Vždyť pohybovat se stále jen v zaběhnutých klišé a sdílet všeobecně uznávané předsudky je přece daleko snazší, pohodlnější, bezpečnější. Naštěstí jak pro koho. Věřím, že ti, kteří se přihlásili do Makhélého dílny mýtů a tvůrčího psaní, hledají nejen nové cesty k divadlu, ale i novou citlivost k životu, k člověku. Ti, kdož pootevřeli vrátka Africe do Hronova, doufám v budoucnosti nezůstanou pouze u prvního kroku. Afrika

pokračování na straně 2

se nás týká víc, než si dokážeme připustit. Nepojí nás sice společná koloniální minulost jako např. Francii, Německo či Velkou Británii, tím spíš máme možná šanci se s ní s relativně čistým štítem srovnat, pochopit se a obohacovat navzájem. Tuto vzájemnost pokládám za velice podstatnou. Jak prohlásil jiný africký dramatik, Koffi Kwahulé: „Cítím se jako zebra. Když zebra bude mít jen černé pruhy, nebude to zebra. Když bude pouze bílá, zase to nebude zebra. Zebra má prostě černé a zároveň bílé pruhy.“ Těším se, až místo lidí budou pobíhat Jiráskovým Hronovem samé zebry a posléze se rozeběhnou do všech koutů naší země.

Lucie Němečková
Dramaturgyně festivalu Tvůrčí Afrika
aneb Všichni jsme Afričani
Asistentka dílny Cayi Makhélé

SMS POEZIE

Ano, opravdu verše se rojí a sypou esemes formou, kde bych mohla být touto dobou, kdybych nemusela přepisovat množství veršů... JJé Há poezie je něhá.

Len

Chtěl bych být letní přílohou pro tvůj líčkový list.
Chtěl bych ti klečet u nohou a říkat:
Jsem si jist.

L.V.

Obžerství, to mně vždycky obžerství.

L.V.

Lovím bobříka lásky.

Nejlíp se chytá na ocásky.

L.V.

Soutěž – Správná odpověď z minulého čísla

správná odpověď z minulého čísla není správnou odpovědí v tomto čísle

Poctivě jsme míchali krabici a fotograf Ivo Mičkal dohlížel svým ostřížím zrakem na regulérnost tohoto aktu, z něhož vyšel první výherce Pódií z krabičky. Blahopřejeme Jamesovi a Bédovi, technikům JH (divadlo)!

Poznámka:

Správně jste pochopili, že je potřeba připsat na lísteček své jméno a kontakt, abychom vám mohli cenu předat. Uzávěrka dnešní soutěže je o půlnoci. Krabici na odpovědi najdete u vchodu do budovy spojující Jiráskovo divadlo a Sál Josefa Čapka.

red

NEJSME NIC JINÉHO NEŽ ZÁVORKA

Dramatika, nakladatele, autora knih pro děti a jednoho z nejvýznamnějších umělců a intelektuálů západoafrického státu Kongo-Brazzaville CAYU MAKHÉLÉHO, prvního afrického lektora v historii Jiráskova Hronova, charakterizoval jeho český překladatel Michal Lázňovský jako «bodrého Slovana, jehož myšlenkový i emocionální svět má mnoho společného s tím naším». Něco na tom bude. Cayovi Makhélému česká kultura imponuje, překvapí vás svými znalostmi z naší historie, chutná mu české pivo a líbí se mu česká děvčata. O Česku dokonce prohlašuje, že je budoucností pro africké autory. Snad také proto se sem tak rád vrací! Poprvé přijel v březnu 2003 jako host 2.ročníku festivalu Tvůrčí Afrika aneb Všichni jsme Afričani. Posléze dvakrát přijal pozvání knižního veletrhu Svět knihy. Nyní bude na Jiráskově Hronově vést dílnu tvůrčího psaní na téma mýty.

Proč jste si vybral jako téma své dílny právě mýty?

Mýty jsou jednou ze vstupních bran k africké kultuře. A nejen k ní. Mýty vypovídají o imaginárním světě té které kultury, čerpají však zároveň z její reality, aby zažehly existenční i existenciální obavy, dodaly lidem sebedůvěru, utvářely jejich společný osud. Zajímají mě mýty všech možných kultur, starověkých i těch novodobých, protože každá epocha vytváří své vlastní mýty.

Jakým způsobem se budete tématem mýtů během své dílny zabývat?

Budeme pracovat s jedním či vícero příběhů, inspirovanými mýty, na nichž se s účastníky domluvíme. Poté se pokusíme tyto příběhy přetvořit na základě našich životních zkušeností a prožitků. Jako výchozí bod poslouží moje hra Bajka o lásce, pekle a márnici, jež je přeložená do češtiny a je myslím dobrým příkladem mé práce s mýty. Navíc má otevřený konec, takže se budeme pokoušet nastínit její možná pokračování. A to nejen pomocí slova, ale také zpěvem, tancem, pohybem.

Z našeho evropského pohledu se zdá, že Afričané žijí ve větší symbióze s mýty než my. Jak to vidíte vy jako Afričan, který žije v Evropě?

Souhlasím s vámi. Život znamená pro Afričany velice komplexní, bohatou, nevyčerpateľnou zkušenost. Svět pro ně nemá monolitickou podstatu a nevytvořilo jej nějaké monoteistické božstvo. Můžeme v jednom životě žít množstvím dalších životů a poznat množství dalších světů. Pro Afričany právě mýtus představuje základ tohoto pluralitního života, otvírá množství způsobů bytí mezi «tady» a «tam». První lidé všech kultur život i svět takto chápali. Obracet se k mýtům není ale nijak zpozdilé. Naopak je to velice moderní, protože moderní je podle mého názoru to, co klade aktuální otázky své době.

Jaké místo zastávají mýty ve vaší tvorbě a tvorbě ostatních afrických dramatiků?

Vliv mýtů a legend byl nesmírně důležitý ihned po vzniku afrických divadel a her psaných v západních jazycích, zejména v angličtině a francouzštině. Byl to přímý a přirozený zdroj dramatu, vzorců lidského chování, který od prvopočátků propojoval původní orální a novodobý psaný projev. V letech po vyhlášení nezávislosti využívalo divadlo mýtů k popsání diktatur nových afrických vládců, což byl nenápadný způsob, jak obejít cenzuru. Velcí dramatici jako například Wolé Soyinka nebo Sony Labou Tansi čerpali z obraznosti mýtů, aby vytvořili bohatě strukturované postavy, které ztělesňují naše stavy plné obav a úzkostí, čímž jsou divákům blízké a srozumitelné. Pokud jde o mě, snažil jsem se uchovat si při psaní her kritický pohled na realitu, přesto být navzdory vážnosti tématu humorný a poukazovat na to, nakolik jsou si lidé různých kontinentů blízcí a v čem se občas liší. Je to právě bohatství této «různosti», jež mě vede k míchání mýtů různého původu skrze postavy, které můžete potkat na rohu ulice.

Jak jste se vůbec k psaní divadelních her dostal?

Svou první hru jsem napsal, když jsem učil historii na střední škole. Probírali jsme druhou světovou válku a mí žáci moc nechápali, o co v ní šlo. Tak jsem

jim chtěl látku přiblížit a napsal jsem hru, v níž vystupovaly postavy jako Stalin, De Gaulle, Churchill. Ale protože v té době Kongo-Brazzaville aspirovalo na přední marxisticko-leninskou zemi v Africe a Stalin byl nedotknutelnou ikonou, dostal jsem kvůli tomu vyhazov. Přesto jsem v psaní her pokračoval...

Jakou roli podle vás hraje divadlo napříč kontinenty ?

Divadlo je tu od toho, aby kladlo lidem otázky vztahující se jak k člověku samému tak i celému světu. Je to místo prchavé krásy, neustále obnovované skrze sílu i křehkost existence. Dovoluje nám vyjadřovat naše obavy a, jak říkal Artaud, přijímat krutost. Symboliku této metafory najdeme také ve hře Sonyho Labou Tansi nazvané La parenthese de sang (Krvavá závorka). Nejsme nic jiného než závorka a je na nás, abychom udělali vše pro to, abychom se stali správným interpunkčním znaménkem. Z tohoto pohledu mají všechna divadla napříč kontinenty stejnou funkci. Spočívá ve využití prostoru, času a jazyka v jejich proměnách s přihlédnutím k prostředí, způsobům tvorby a kódu sdělení. Divadlo je pro společnost nepostradatelné. Potřebujeme si fiktivně, uměle přehrávat naše životy, abychom se ujistili, že jsme stále ještě naživu.

Jakým způsobem může Afrika ovlivnit evropské kultury a naopak Evropa kultury africké ?

Afrika a Evropa se vzájemně inspirují už více než dvě století v oblastech, jako je moderní malířství či sochařství. Ve všech oborech existuje něco, čemu říkáám oboustranný kulturní synkretismus.

To, čím africká divadla mohou dnes přispět západnímu divadlu, je jejich schopnost vracet se k tomu, co je podstatné. Tedy zapomenout na vnější strojenost a obracet se k člověku, k herci. To znamená nestydět se za své tělo jako nástroj pro utváření vztahů. To, čím Evropa může přispět Africe, je vzdělání a prostorová stručnost a přesnost. V africké tradici se člověk formuje a vzdělává celý život, a to v návaznosti na předchozí generace. To je další věc, kterou bychom měli po Africe podědit. Peter Brook či Richard Demarcy mohou sloužit jako příklady tohoto vzájemného obohacování se.

Co vás přitahuje na české kultuře, že se sem stále a rád vracíte ?

Zajímají mě mýty, a tak není divu, že mou fantazii rozpoutávají postavy jako hliněný obr Golem nebo Faust, který zaprodal svou duši ďáblu za příslib věčného života. Tyto postavy vznikly v Praze. Každá ulička v tom městě ve mně vyvolává pocity tajemství, záhad, magie. Jako bych v Praze cítil ustavičný zázrak. Pak je tu také česká literatura a historie. Jsem fascinován historickou postavou Rudolfa II. Byl ztělesněním touhy po vědění, která stavěla na roveň vědu, víru a alchymii. Tento ochránce umělců může sloužit jako velký příklad náboženské, umělecké a vědecké tolerance. Jako příklad svobodného ducha a humanisty. Čechy jsou ale hlavně příkladem zralosti v překonávání vnitřních konfliktů a schopnosti vzdorovat a znovuvytvářet svou budoucnost, svůj osud. Pro Afričana jako já je toto velice důležité, neboť pocházím z kontinentu, kde jsme zatím nenašli způsob, jak překonat konflikty a vytvářet společnou budoucnost.

Lucie Němečková

Čestný výbor Jiráskova Hronova

Doc. PhDr. Milan Uhde, Prof. Jaroslav Vostrý, Milan Schejbal, Hana Maciuchová, Prof. Milan Lukeš, Ivan Rajmont, Boleslav Polívka, Jolana Voldánová, Josef a Jarmila Dvořákoví

Volná citace ze soukromého dopisu Doc. PhDr. Milana Uhdeho ze dne 14. 7. 2006 adresovaného starostce Haně Nedvědové. Plné znění dopisu neuvádíme vzhledem k jeho soukromému charakteru.

Vážená paní starostko,

srdečně děkuji za pozvání na letošní Hronov. Od roku 1990 jsem jej nevynechal a ani letos bych jako člen čestného výboru neudělal výjimku. Stalo se však něco, co mě nutí se omluvit a proč bych nemohl hronovské dny prožívat radostně, jak by si zasloužily. Víím, že Vy a Hronovští a všichni shromáždění divadelníci nemáte s důvodem, proč nemohu přijet, nic společného, že se v Hronově nic ke zlému nezměnilo a nezmění a že to bude i nadále velký svátek amatérského divadla. Nepřestávám jej vyznávat. Věřím však, že mou omluvu jako ryze osobně motivovanou pochopíte a přijmete. Preji Vám a Hronovu všechno dobré.

S pěkným pozdravem

Doc. PhDr. Milan Uhde, Brno

Pevně věříme, že doc. PhDr. Milana Uhdeho budeme moci příští rok v Hronově znovu přivítat.

OD HLAVY AŽ K PATĚ

CO je IN a co OUT! Co frčí na JH? Placky už dávno ne!

Úplnou náhodou jsme zde v Hronově natrefili na módní návrhářku Šiki Rajsskou. Speciálně se zabývá festivalovou či přehlídkovou módou. Ochotně se zapojila a pověděla nám pár tipů (hitů) pro letošní ročník a začala kde jinde, než u pokrývek hlavy.

red

Opravdu vkusný rybářský klobouček, vhodný na jakoukoli přehlídku, klidně i mezidruhovou. Můžete se v něm uculovat a zastavit se klidně i na zákazu zastavení!

Jedna z nejpovedenějších čepiček, které jsem letos na festivalech viděla. Zajímavé, nenápadné, vkusné!

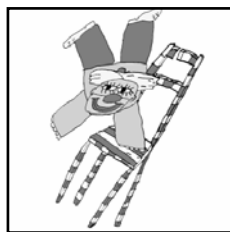
Ano, vidíme, že někdo přehlídku pojímá opravdu přehlídkově. Bohužel, době cylindrů už odzvonilo, snad jen zda tady někomu nezvoní hrana hučky?

POZOR, POZor, pozor

Zapište si do svých diářů, zápisníků, sešitů, notýsků nebo rovnou do svých hlav termín 77. ročníku Jiráskova Hronova. Neukvapujte se! Termín se totiž od letošního liší!

Příští rok začíná přehlídka už (2.)3. srpna 2007 a potrvá do 11. srpna 2007.

Všem sedmičkám zdar! A nezapomeňte si termín opravit ve svém elektronickém přístroji!

Tak nějak si představuju ochotnické divadlo jak kdysi bývalo. A není se za co stydět. Já například mám tuhle tradici rád a držím jí palce. Pan Jirásek by měl radost. A zvláštní dík paní kněžně.

Vít Herzina, seminář S

Abych se přiznal, na Lucernu jsem šel trochu s obavami. Místo zdoluhavé a ustrnulé hry ale odstartovalo Hronov uvolněné zábavné představení. Repliky byly vtipné, kulisy

nápadité a vodník zelený...

František Týmal, seminář J

Představení se mi v zásadě líbilo. Spokojen jsem byl se scénou a kostýmy. Na druhou si myslím, že by se dalo ještě vylepšovat proškrtáním textu.

Jaroslav Vondruška ml., seminář T

Inscenace se mi líbila, i přes všechny problémy, které jsem pociťovala: délka, zbytečné přestavby náročné scény, nefunkční dekorace. Oceňuji zdařilé a věrohodné

herecké výkony – známka dobrého režijního vedení.

Lenka Janyšová, seminář I

Medailon

Spojené ochotnické soubory z Hronova, Broumova, Červeného Kostelce, Náchoda a Police nad Metují dohromady vytvořily společenství 53 ochotníků. Soubor, který má své členy v pěti různých městech, se pustil do klasického zpracování divadelní hry LUCERNA. Vždyť má stoleté výročí!

SPOJENÉ OCHOTNICKÉ SOUBORY

A. JIRÁSEK: LUCERNA

Jak se mexická vlna rozbila o českou lípu

Jak jinak zahájit Jiráskův Hronov než právě Lucernou! Zvláště když je jí právě sto let (pro přesnost: ve čtvrtek jí bude – počítáno od premiéry v pražském Národním divadle – právě sto let a devět měsíců). Inscenace, k níž spojili své síly členové souborů z Hronova, Broumova, Červeného Kostelce, Náchoda a Police nad Metují, vznikla ke stoletému jubileu Jiráskovy hry, k němuž hronovský Kruh uspořádal 17. listopadu loňského roku v Jiráskově divadle setkání povolaných „lucernologů“. Viděla jsem listopadovou premiéru a po devíti měsících ráda dosvědčuji, že inscenace jako řádné dítě dozrála, aniž by ztratila něco ze svého, v dobrém slova smyslu ochotnického půvabu.

Se způsobem, jak se herci pod vedením režiséra Miroslava Houška zmocní klasického dědictví, nebudou asi všichni souhlasit, ostatně proč také, od toho je Jiráskův Hronov tak bohatý, že nabízí různé cesty divadla. Nicméně, tato je jednou z pěšin, jimiž se amatérské divadlo ubíralo a ubírá od svého počátku a na níž se nacházejí ukazatele jako je pokorná služba textu bez nároků na nějaký prudce objevný anebo taky „objevný“ přístup, důvěra v jeho dramatickou nosnost a stále aktuální výpověď a do třetice radost ze společně sdíleného hereckého ožívování Jiráskových dobře napsaných postav. Ta poslední hodnota nabrala od premiéry na kvalitě, takže mě včera potěšila řada pěkných hereckých výkonů

– Mladá Kněžna, jejíž nuda a osamělost vystihla Lucie Peterková s lehce naznačenou nadsázkou, čistě zpívající i hrající Pavla Rainová jako půvabná Hanička, Klásek s Kláskovou, které Daniel Zobal a Vladimíra Rousková nepřehrávají do tlustě komické šarže, ale hrajou je s takovou něhou, že jim člověk to láskyplné „Táto“ a „Mámo“ vzdor jejich věku uvěří, ustaraný Zajíček, jemuž osmileté čekání na místo kantora a milovanou Dorničku vyhladilo nad čelem pleš, vrylo do tváře vrásky a do hlasu hořkost, spravedlivý Mlynář Richarda Kašpara, jemuž na přesvědčivosti neubral ani nešťastný pád do kulís, s velkou chutí zahrani Vrchní, který už za ta léta docela srostl s Lubomírem Červeným, a tak bych mohla pokračovat až k dokonale minimalisticky zahrani Panu Francovi Jiřího Borůvky a až hrabalovsky inzitivním lesním pannám.

Jistěže by se daly i měly pojmenovat i problematické momenty inscenace – především zdoluhavé přestavby zbytečně důkladně kaširované scény, při nichž opakovaně nastavovaná muzikantská „kasaci“ Jaroslava Meiera pozbývá stále citelněji na půvabu, zacházení herců s prostorem, především tu a tam nedůsledné odchody postav, kdy divák přemýšlí, proč muzikanti odešli na zámeček do pravé, zatímco všichni ostatní do levé kulisy (asi znají zkratku!), a pro dnešní hektickou dobu až trochu příliš pohodlné tempo, jímž se inscenace ubírá, ale přes to všechno je tato Lucerna pro mě příjemným setkáním s Jiráskem, jaké podvědomě právě v Hronově očekávám: upřímné a srdečné. A takové by divadlo, aspoň pro mne, být mělo. Není divu, že se avizovaná „mexická vlna“ na závěr moc nepovedla. Na rozdíl od téhle hronovské Lucerny byla totiž umělá a chtěná.

Radmila Hrdinová

MIMOTAURUS PRAHA

DOMINIK TESAŘ A KOL.: VYSOKÉ IMPRNÁKLE

UŽ MI NENÍ TŘICET DEVĚT...

Představení souboru Mimotaurus začalo vlastně už na náměstí ČSA. Jeho členové oděni do starých civilních, mírně folklórních kostýmů, všichni na chůdách, vedoucí Dominik Tesař navíc s tahací harmonikou, oživovali tradiční úvodní rituál JH vztyčování vlajky a šli pak spolu s rtyňskou Koletovou dechovkou v čele průvodu do parku Aloise Jiráska, kde paní starostka (ne)tradičně otevřela letošní 76. ročník JH. Ona netradičnost spočívala v tom, že na jeviště pozvala ředitele NIPOSu Františka Zborníka, otevřeli láhev šampaňského, políbili se a... letošní JH prohlásili za otevřený. Líbilo se mi to. A ještě víc předchozí slova paní Nedvědové, že už jí není - jako loni - třicet devět...

Zapřemýšlel jsem, co se v divadle dělo, když poprvé nebylo třicet devět mně... A vzpomněl jsem si na fascinující představení Křik chameleona v provedení francouzského souboru tzv. nového cirkusu Anomálie v choreografii Josepha Nadj. Přijel tehdy do Prahy v rámci festivalu Tanec Praha a uhranul české diváky spojením akrobacie, žonglérství, pantomimy, fyzického divadla, klauniády, mnoha tanečních a cirkusových technik. A Mimotaurus (a předtím Kvelb a ještě předtím Continuo, vše soubory, které zakládal či spoluzakládal Domik Tesař) jako by byl jakýmsi jeho malým odstěpkem, dítětem vzniklým z této iniciace. I jeho členové se vyjadřují moderním spojením žonglérství, cirkusových technik a lidové zábavy a to vše - aspoň v pouliční produkci Vysoké imprnákly - na vysokých chůdách (odtud název představení). I oni před diváky tančí, ukazují vysoké technické dovednosti, dovedně a dnes již zkušeně

přitahují pozornost jarmarečním způsobem komunikace s diváky. Téma nebylo důležité - dva milenecké (manželské) páry se vzájemně předstihují v tom, kdo je dovednější, muži jsou ješitoví a zápasí o lásku (obdiv) své družky, ženy se předvádějí v plné své (akrobatické) kráse. A stále zní harmonika páteho „chůdníka“ Dominika Tesaře občas doplněná flétnou jedné z dam (Jany Strakové-Samkové). První dva „chůdaři“ - Jakub Albrecht a Petr Štěpánek - jsou technicky zdatní, předvádějí náročnou „chůdařskou“ bitvu těla, pěsti i s klacky, druhá z dam - Alena Ditrichová - zas nabízí toč s chůdami přes klacek držený oběma pány a na závěr dokonce i „chůdařský“ provaz až na zem. Všechno to trvá tak asi dvacet minut a je to přesně určené pro takové účely. Pro ulici, náměstí či park, na krátké zastavení přítomných náhodných i nenáhodných diváků, pro údiv, obdiv a pobavení. A na závěr tradiční „Korunku, prosím...“ a nastavování klobouku, ruky, sukně.

Je to dost, nebo málo? Vrátil jsem se v úvahách do roku 1998. Křik chameleona totiž nebyl jen oslavou tradičních technik a návratem k „čistému“ lidovému divadlu, ale také (a hlavně) kafovsky laděnou groteskou o nás samých, o dnešním i minulém světě, existenciální klauniádou vyvolávající nejen údiv nad technikou, ale také (a hlavně) intelektuální „mrazení“ nad tématem. A to je to „málo“, které takovým produkcím mám za zlé. To, co zde nabídli Mimotauři, bylo technicky zdatné vysoké imprnákly (vysvětlení viz program), aby to však bylo vysoké artnákly, museli by tvůrci nejen předvádět techniku, ale hledat další obsahové a tematické roviny. S archetypy lásky, žárlivosti, manželství, nevěry a různých souborů lze vystačit na jakékoli ulici, pro diváka (od)kojeného nadjovským Křikem chameleona už to však navždy bude málo. Jó, kdyby mi bylo třicet devět...

Vladimír Hulec

Medailon

Se zakladatelem Dominikem Tesařem jsme se nakonec shodli na tom, že nejlépe specifiku souboru charakterizuje představa „býka, který mlátí hlavou do špatné zdi.“ Počátky souboru sahají do roku 2003, kdy se Dominik oddělil od divadla Kvelb a rozhodl se založit nové divadlo. V současné době provozují pouliční a loutkové divadlo. Členy jsou kromě zakladatele Janka Samkové (absolventka alternativního divadla HAMU) a studenti VOŠH Jakub Albrecht a Petr Štěpánek (přezdívaní hombres) + spolupracuje se s dalšími. Původní představa Vysokých imprnákly (v podstatě taneční improvizace na chůdách) byla ta, že taneční divadlo bude jen jednou ze součástí projektu. Další se měly věnovat výtvarnému divadlu, klauniádě a dalším žánrům. K tomu sice zatím nedošlo, ale ambicí členů je tzv. HR (čti háerko - tj. hlubší reflexe), tedy nikoli pouhá vizuální show, ale psychologicky propracovanější představení. V plánu na příští rok je jednak depresivnější variace Morynákly a také zpívané Hrroznozné příběhy alá jarmareční představení.

Klobouk dolů všem chůdařům. Vtipné, svižné, časově akorát.

Lenka Janyšová,
seminář I

Aspoň někdo si žije na vysoké noze, tak jim to přeje J

Kamila Dušková,
seminář J

Do parku jsem nešel, nebylo tam na mě dost teplo.
Jaroslav Vondruška
ml. s angínou,
seminář T

Seminaristi

Dvacítka lidí různého věku – nejmladší 17-letý, nejstarší 46-letá. Povolání různá: programátor, finanční poradce, profesorka, pracovník PR, studenti středních i vysokých škol. Spojuje je zaujetí pro nejrůznější podoby divadla a tance. Mnozí z nich jsou na Hronově po několikáté, pro někoho je tento seminář prvním v pořadí. Odpovědi na otázku lektora, proč se přihlásili speciálně do tohoto kursu, jsou velmi podobné – a málokdy vyhraněné. Tak aspoň pro orientaci pár variací, které jsem odposlouchala:

Petr (?)

Pracuje jako programátor, hraje v amatérském souboru a na Hronově už několikrát byl. Do kursu se přihlásil proto, že chce poznat něco nového, a domnívá se, že k setkání se zahraničním lektorem už třeba nebude mít šanci.

Petr (17)

Studuje střední školu a věnuje se tanci. O tomhle typu divadla neví nic, ale prostě si chce něco takového zkusit.

Markéta (19)

Studuje interaktivní média + teorii a kritiku. Na Hronově už byla 4 x, ale ještě ani jednou na semináři. Tak to je první pokus.

Petra (19)

Právě skončila střední školu, je na Hronově po čtvrté. Líbilo se jí spojit divadlo a angličtinu. Říkala si, když to divadelní nebude stát za nic, že se aspoň potrénuje v jazyce.

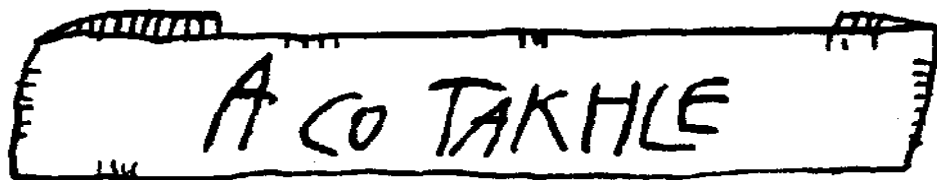
Kateřina (20)

Studuje v Liberci mezinárodní business, hraje v divadelní skupině, je na Hronově podruhé. A doufá, že tohle bude seminář, který bude více o pohybu než o mluvení.

Jessica (47)

Rodačka z USA, profesorka angličtiny na olomoucké universitě. Poprvé byla loni na Hronově jako host, letos si chtěla zkusit seminář. A nejjednodušší byl pro ní ten, kde se komunikuje anglicky. Jejím koníčkem je pohyb a tanec.

Jana Soprová

HT JAKO HERECKÝ TRÉNINK ŘEČ PŘÍRODY

Zrcadlový sál na ZUŠ, dvacítka frekventantů a lektor Remco de Vries (29), režisér, herec a divadelní pedagog z Holandska. Má za sebou studijní zkušenost nejen v uměleckých disciplínách, ale ví také leccos o svícení, výtvarném designu a produkci. Má svůj soubor Dutch Dog, který se věnuje čemusi „mezi absurdním a surrealistickým divadlem“, jak to sám charakterizoval. Má spoustu zkušeností jako pedagog, nejen mezi divadelníky.

První hodina je samozřejmě netypická – sedí se v kruhu a všichni se vzájemně seznamují. Společnou řečí je angličtina. Remcovi to jde dobře, angličtinu se učil od pěti let. Frekventantům se střídavými úspěchy. Jsou tu i rodilí mluvčí a zdá se, že nikomu nedělá angličtina větší problémy (i když lektor někdy zcela nerozumí). Problém je spíše v tom, že úplně nevědí, co říci. Většina má zkušenosti z klasických amatérských souborů, loutkařiny či tance.

Remco zahajuje a prozradí na sebe všechno, včetně toho, že je už osm let „zadaný“. Ale pro nás je nejdůležitější, co se bude dít v semináři: „Budeme společně pracovat osm dní – a devátý den bychom měli krátce předvést, k čemu jsme došli. Myslím, že divadlo je dobré místo, jak poznat sám sebe a prostřednictvím divadla se najít.“ A co on sám považuje v divadle za podstatné? „Myslím, že nejdůležitější je energie. Nestačí, když lidi lítají po jevišti, dupou a řvou. Je třeba, aby se ta energie přelévala i do hlediště. Takže budeme zkoumat právě tyto proměny energie a s nimi spojenou dynamiku hereckého a tanečního projevu. Je důležité umět s energií hospodařit a dokázat se dokonale koncentrovat.“ Remco de Vries chce v semináři vycházet především z pohybového tréninku – „Myslím, že řeč slov není zdaleka tak sdělná jako řeč představ, obrazů. Ne všechno se dá slovy formulovat. V tomto směru bychom se měli učit od zvířat, které řeč slov neznají, ale přitom se dokážou dokonale porozumět. Takže trénink rozdělíme do dvou částí – tzv. warming-up (rozehřívání), abyste totiž vůbec mohli pracovat, musíte mít rozhýbané všechny svaly a klouby v těle. Poté se soustředíme na orientaci a kontakty či vztahy v prostoru a různé typy improvizací. Věřím, že postupně z nich vytvoříme nějaké obrazy, které budeme spojovat v celek.“ Remca, jak přiznal, baví vytvářet cosi na způsob filmových klipů, které se propojují v rychlém sledu, a dávat tak dohromady mozaiku obrazů, které mohou – ale nemusí – dávat dohromady celek. Výsledkem by měla být jakási absurdně – surreálná koláž. Vyzývá všechny, aby aktivně vstupovali do děje semináře – „každá iniciativa je vítána“. Takže uvidíme devátý den, co nám předvedou.

Jana Soprová

A CO TAK HLE

SEMINÁŘ H

O semináři H s lektorem Alešem Bergmanem, divadelním vědcem, režisérem a pedagogem JAMU Brno a DAMU Praha.

Seminář H, to je základní herecké cvičení a přechod ke studiu postavy na základě metodiky Michaila Čechova, který stačil do svého konceptu herectví zabudovat modernistické myšlenky a smysl pro formu. Jeho důraz na inspirované herectví, imaginaci a směřování ze sebe k představě postavy vrací herectví jeho romantismus, jeho spirituální tajemství. Čechovo pedagogické působení bývá považováno za jakousi "mistrovskou školu".

Kolem Michaila Čechova je spousta fám a nedorozumění a věci jsou chápány všelijak podivně. Jeho metodu si lidé spojují s šarlatánstvím a tak tu na JH letos máme „seminář na přání“ s lektorem Alešem Bergmanem. On sám vede seminář na JH už po několikáté, ale poprvé se týká ruského herectví. Tyto poznatky čerpal např. od profesora Jurije Michajloviče Avarova, jednoho z největších odborníků na Michaila Čechova (tzv. „vachtangovská škola“, Moskva), kterého loni pozval na třítydenní dílnu do Čech.

HERECTVÍ A DUŠE INSCENACE

Pracovat na samotné metodě Michaila Čechova by nemělo smysl s úplnými začátečníky. Budu tedy kombinovat základní informace o specifikách ruského herectví. Základní cvičení budou vycházet z práce Konstantina Sergejeviče Stanislavského, tady mám na mysli především jeho psychotechniku a jevištní existence. Po ránu, kdy bude potřeba zahučít se a rozproudit krev, se budeme inspirovat také prací Vsevoloda Emiljeviče Mejercholda, která se zaměřuje na cvičení fyzické, vyzkoušíme si např. jeho

biomechanickou etudu - „hod kamenem“, u kterého zkusíme třeba jen několik fází. Také budeme používat cvičení „s holí“, které znám od Alexeje Levinského... Pokud vás zajímá, jak takové cvičení probíhá, přijďte si ho vyzkoušet, pár „holí“ zbývá, jste vítáni!“

Metodiku M. Čechova bych pak rád zkusil ze seminaristy na krátkém textu - vybrané scény ze hry Platonov od Antona Pavloviče Čechova. Jde o výstupy čtyř postav. Seminaristé se rozdělí do skupin a tyto postavy budeme zkoumat na základě metody Michaila Čechova. Vůbec netuším, kolik se toho stihne, ale budeme se držet toho, aby se udržel kompletní celek, který podá informace o postavách, které mají „základní energii“ ještě dřív, než se začne odehrávat samotný konflikt. Je možné, že na svět přicházíme už s určitou energií, která o nás dopředu rozhoduje. Abyste rozuměli: *např. jaký by byl asi Romeo, kdyby se narodil chudý? Jestli by byl stejný... nebo Shakespearův Richard, jaký by byl, kdyby to byl krásný nehrbatý chlap? Jestli by nebyl náhodou ještě „větší svině“?* Dále se budeme zabývat otázkou člověka a jeho základu, vztahů a základní orientace v nich, které právě vychází z M. Čechova. Postavou vstoupíme do psychofyzického stavu člověka a jen jeho „pociťováním se“ v prostoru, už můžeme hrát. Dále se zaměříme členěním situací na to, co je příběh hry, co jsou události důležité pro určitou postavu, kde se proměňuje psychologické jednání postav. To je základní kámen u M. Čechova často problematicky chápáný, ale ve skutečnosti jen nahrazující řídící úkoly a dílčí úkoly Stanislavského.

Plán je veliký, ale nevím, co se podaří uskutečnit. Je jasné, že za deset dní se nedá nic naučit kompletně, ale je možné něco pochopit a proniknout do určitého způsobu uvažování...

**Odposlechnuto a zaznamenáno
len**

„Musíme se konfrontovat s věcmi, s kterými se konfrontovat nechceme.“

První den v semináři... jaká byla očekávání, změnila se už během pár hodin?

Veronika, 22 let

Neočekávám téměř nic, jenom, že si to prostě hezky užiju, zatím mě to baví i přesto, že nemám ráda dlouhé povídání, ale tohle bylo hrozně zajímavé. Také se tu cítím dobře. Přijde mi, že jsme všichni na stejné vlně.

Helena Kunčerová, 18 let, Olomouc

Jela jsem s očekáváním, že zde bude jen teorie, jsem tady poprvé, ale dost pozitivně mi to překvapilo a předčilo to všechna má očekávání. Už za takovou malou chvíli mě to hodně emocionálně vzalo. Měla jsem sice co dělat, abych udržela pozornost, ale vážně mě to dostalo!

Jana Kůrková, 28 let, Praha

Chtěla jsem trochu najít sama sebe prostřednictvím herecké práce a zatím ten první den semináře, mi dává naději, že se to splní... že mi to pomůže najít nějaké cesty v sobě.

Martin Vokřčka, 37 let

Seminář mé očekávání splňuje, slibuji si od toho, že zvládnou ovládat své emoce a naučím se je vkládat do postav, které mám ztvárnit. Dostávám tady spoustu impulsů a informací k tomu, abych v tom dokázal pokračovat i samostatně.

Ladislav Hubený, 20 let

Původně jsem se hlásil do Emka, jenomže to Emko jsem napsal trochu jako Háčko a tak jsem v Háčku, z čehož jsem byl zklamaný, ale možná to bude šťastná shoda náhod, to uvidím až v budoucnosti. Chytla mne dnes teorie, o které Aleš mluvil, než ta praxe s hůlkami, ale asi proto, že mi to nešlo. Já jsem ten teoretik, zajímá mě dramaturgie. Myslím, ale že je předčasné to hodnotit, tak po dvou dnech budu vědět, co a jak.

len

Vosí hnízda

V týdnu před letošním JH jsem se svým synem Oskarem sekal trávu a spravoval spadlé stromy na zahradě svých rodičů v Petrovčicích u Malých Svatoňovic. Narazili jsme tam na vosí hnízdo. Velká díra v zemi a z ní vylétala jedna žahavá aeronautka za druhou. Plácali jsme kolem sebe rukama, tančili africké tance a záhy prchli do klidu chladné chalupy. Zalít tu díru vařící vodou, zasypat pískem, či nechat být? Příroda má zůstat v celku, i bizikavé teroristky mají jistě svůj globální význam, řekli jsme si, a otvor nechali být. Druhý den pochopitelně volnomyšlenkářský syn dostal žihadlo. Do ruky. Dodnes si ji leduje jakousi masťou. Ani poté jsme vosí předpekli nevypálili. Dokud nepřijede tříletá dcera Sofie, které by pichlíci mohli skutečně ublížit, necháme na naší zahradě přírodu být.

A tak to myslím je i s divadelní kritikou. Proč se bát stípnout dospělého divadelníka do ruky, nohy, břicha, zad či zadku? Jen malému dítěti může záporná kritika či negativní soud smrtelně ublížit. Naopak – může i méně vyspělého jedince přimět k přemýšlení o globálním působení vos, kritiky či divadla.

Vzpomínám na svůj loňský sloupek o inscenaci Martina Františáka Doma. Napsal jsem, že byla přeceněná. Nic víc. Formou ovšem co nejšítiplavější. Abych vyvolal hlasité reakce, aby bylo o čem mluvit, psát, přít se. Aby se (pro)zkoumalo, co to bylo za jev, že (téměř) všichni v sále Jiráskova divadla vstali a aplaudovali. Intelaktuál neintelektuál, stařec nestařenka, ochotník neamatér. V reportážích o celém 75. JH jsem pak do MfD a DN napsal pokud možno věcně o úspěchu této inscenace i možných vazbách na možný úspěšný film. Profesor Císař to pak přečetl tak (a do AS napsal), že jsem odvolal, co jsem neodvolal, a že jsem v Zpravodaji jen zmateně hudlal a v důsledku následných vosích stípnutí do obou rukou, hlavy a zad pak změnil názor. Není tomu tak. Vracet se však k loňským hnízdům nemá smysl. Vosy je rok co rok mění, a tak se ohlížím, do čeho šlápnout dnes. Že by do oslav 100 let Jiráskovy Lucerny?

V roce 1906 bylo uskutečněno první rozhlasové vysílání v dějinách. Kanaďan Reginald Aubrey Fessenden vysílal první rozhlasový koncert na světě. Americký fyzik Lee De Forest vytvořil elektronický zesilovač, který se stal klíčovou součástí při bezdrátovém přenosu mluveného slova. Německý vynálezce Alfred Wilm představil dural, novou kovovou slitinu hliníku, mědi

NOSITELÉ ZLATÉHO ODZNAKU J. K. TYLA V ROCE 2006

VLADIMÍR CERMAN (*1920)

Svaz českých divadelních ochotníků

DS J.K. Tyl Lomnice nad Popelkou

Za celoživotní hereckou a režijní práci v ochotnickém divadle na severovýchodě Čech

NAĎA DOLEŽALOVÁ (*1927)

Volné sdružení východočeských divadelníků

DS Vrchlický Jaroměř

Za dlouholetou poctivou práci v divadelním souboru Vrchlický Jaroměř a výchovu nových generací amatérských divadelníků

BOHUMIL GONDÍK (*1943)

Česká obec sokolská

DS T.J. Sokol Pyšely

Za zásluhy o sokolské divadlo

ADOLF HURYCH (*1939)

Občanské sdružení divadelních ochotníků

DS Vojnarka Trstěnice

Za dlouhodobou práci pro ochotnické divadlo a jeho rozvoj na venkově

LUBOMÍR HÝBL (*1936)

Občanské sdružení divadelních ochotníků

DS HÝBL Česká Třebová

Za celoživotní úspěšnou činnost hereckou a režisérskou a organizační práci pro amatérské divadlo v DS HÝBL Česká Třebová v souvislosti s životním jubileem

Mgr. BŘETISLAV LELEK (*1935)

Volné sdružení východočeských divadelníků

Hradec Králové

Za celoživotní službu ochotnickému divadlu a podíl na jeho rozvoji ve východních Čechách

Rekord, který hned tak nebude překonán! Během půl hodiny byly dnes otevřeny tři expozice zabývající se amatérským divadlem: výstava 100 let Jiráskovy Lucerny, Nositelé Zlatého odznaku J.K. Tyla v roce 2006 a v zámku východočeského Miletína pak muzeum českého amatérského divadla. Expozice čeká i na Vaši návštěvu. (Ohlaste se tel: 737 308 469 nebo email: dserben@seznam.cz)

Slavnostního zahájení 76. Jiráskova Hronova se zúčastní

Miloslav Plass, náměstek hejtmána KHK
Mgr. Zdeňka Horníková, poslankyně
Ing. Jiří Hanuš, poslanec
Josef Ježek, poslanec
Bc. Petr Fejfar, senátor
MgA. Miloslav Kučera, poradce ministra kultury
Václav Apl, zástupce ředitele odboru RNK, MK ČR
PhDr. Pavel Mertlík, vedoucí oddělení kultury, KÚ KHK
Ing. Václav Cidlina, vedoucí regionálního rozvoje, KÚ KHK

MIROSLAV MATES (*1936)

Skupina amatérských loutkářů SČDO

LS Před branou Rakovník

Za obětavou a příkladnou celoživotní práci pro loutkové divadlo a přínos pro rozvoj loutkářství a loutkového divadla

MIRKO SPURNÍK (*1927)

Česká obec sokolská

DS T.J. Sokol Litovel

Za zásluhy o sokolské divadlo

MUDr. KAREL ŠEFRNA (*1939)

Volné sdružení východočeských divadelníků

LS „C“ Svitavy

Za celoživotní uměleckou a pedagogickou práci a podíl na rozvoji loutkového divadla v České republice

Mgr. JIŘÍ ŠIMEK (*1934)

Svaz českých divadelních ochotníků

DS Havlíček Zákupy

Za dlouholetou tvůrčí, organizační a kronikářskou činnost pro ochotnické divadlo v Zákupce

PhDr. JAROSLAV VYČICHLO (*1947)

Svaz českých divadelních ochotníků

Spolek divadelních ochotníků v Radnicích

Za dlouholetou iniciativní práci věnovanou rozvoji ochotnického divadla

PaedDr. František Zborník, ředitel NIPOS
Ivan Rajmont, člen čestného výboru JH
Marcela Kollertová, ředitelka KIS
Ing. Josef Hubka, ZM
Antonín Hurdálek, místostarosta
Mgr. Olga Líbalová, ZM
Hana Nedvěďová, starostka
Jindřich Šťavík, ZM
Mgr. Josef Thér, ZM
Pavel Topolnický, ZM
PharmDr. Jana Třešňáková, ZM

ZE ZÁKULISÍ

ANEB KDO JSOU TI, BEZ KTERÝCH BY JIRÁSKŮV HRONOV NEBYL

Zastavení první – Informační kancelář (IK) JH

IK je tu pro vás od čtvrtka 10. do soboty 19. srpna, denně od 9 hod. ráno do 9 hod. večer. Dvanáctihodinovou pracovní dobu tu absolvuje všech 10 dam, ale když je potřeba, úderem deváté večer nikomu před nosem dveře nezabouchnou. Jsou to jednak zaměstnankyně Kulturního a informačního střediska (KIS) Hronov, jednak brigádnice. Mají na starosti všechny účastníky JH /vyjma seminaristů K(n)MD - těm servis zajišťuje skupina sdružená kolem ředitele festivalu Milana Strotzera/, tj. hrající soubory, organizační štáb, lektory seminářů a návštěvníky (nebo i seminaristy, kteří si objednali ubytování na vlastní náklady).

„Práce týmu IK pochopitelně začíná vždy mnohem dříve než vlastní aktuální ročník JH,“ potvrdila mi Dáša Vítová, účetní KIS. „Příprava každého ročníku festivalu začíná prakticky souběžně s „likvidací“ ročníku minulého (tedy s vyúčtováním atp.). Největší nápor práce je pak během následujícího května a června, kdy se vyřizují první smlouvy, objednávky atp.“ V den začátku JH - ve čtvrtek odpoledne - se kancelář otvírá a nabízí své služby: informace, vstupenky, ubytování, veškerou administrativu - tj. smlouvy, cestovní příkazy, prodej propagačních materiálů a odborné literatury, distribuci Zpravodaje kamelotům a zvláštní kapitolou jsou služby hrajícím souborům.

Paní Vítová, která má spolu s Pavlínou Thérovou na starosti smlouvy a veškerou s nimi spojenou administrativu, svým nadšením nezapře, že ji práce v IK moc baví. S místním divadelním spolkem je v úzkém kontaktu během celého roku, včera večer držela palce dceři, která hrála Družičku v Lucerně. „Tahle práce se bez vztahu

k divadlu prostě dělat nedá. O penězích, jak všichni víme, to fakt není...“ Problémy se podle ní vždycky dají řešit, záleží to jenom na lidech. „Strašně se rozmohly objednávky po telefonu - jak vstupenek, tak ubytování - a lidé potom chtějí, abychom jim rezervaci potvrzovali, což je velmi nákladné. Takže oceníme, když si sami zavolají znovu anebo s námi komunikují po internetu, což ale každý nemůže, to je jasné. Celkově je dnes komunikace mnohem lepší než dřív, kdy měli lidi k dispozici prakticky jen poštu. Napsali jenom - Přijede Novák z Prahy - a my jsme tu pak čekali, jestli a jaký Novák se tu objeví nebo jestli jich nepřijede pět.“

Sekce ubytovací, kterou mají na starosti paní Stanislava Tiefová a Věra Jirmanová, musí s omezenou ubytovací kapacitou zvládnout každoročně se zvyšující nápor nocležníků. „Internátů je tady dost, ale souborů pořád přibývá!“ Proto se snaží soubory, které mají k dispozici autobus, ubytovat v okolí. Soubory mají z rozpočtu festivalu hrazené noclehy dva. Některé to ale ani nevyužijí. Letos poprvé se pro agendu ubytování používá počítačový program. Potvrzení a rezervace se už nemusejí vypisovat ručně a leccos bylo možné si předpřipravít, ale program je nový a tak se také teprve vychytávají jeho první rozeznané mouchy. Ubytovaní je letos tradičně zajištěno v internátech stavební a hotelové školy, v internátu v Poříčí, v Náchodě, v hotelu Radnice a u soukromníků. „Jsou tu fandové divadla, kteří nám každý rok hlásí, že mají zájem někoho ubytovat.“ Na statistiky vypovídající o měnícím se počtu lidí, kteří tu kterou noc v Hronově přespávají, je ale ještě brzy a stávající PC program tohle zatím sledovat nedokáže.

Pavlína Schejbalová

a magnézia. V USA byl vyroben první pásový traktor na parní pohon. Nobelovu cenu za literaturu získal italský modernistický básník Giosue Carducci a za mír prezident USA Theodore Roosevelt za zásluhy o zprostředkování portsmouthského míru, který roku 1905 ukončil rusko-japonskou válku. Narodili se Hannah Arendtová, Samuel Beckett, Roberto Rossellini nebo Jaroslav Ježek. Zemřel Paul Cézanne. Byli jsme součástí Rakouska-Uherska a hlavou státu byl František Josef I. Je Lucerna v kontextu dějin směšná, či ne? Nedokážu posoudit. Asi ne, i když trapná asi trochu jo. A oslavy? Trapné nejsou, i když směšné asi trochu jo. Dílo to dnes vsutku je jen pouťovou atrakcí, skanzenem své doby, pohádkou pro milovníky sentimentu a malé děti. A ti se přeci neštípají!

A tak si raději zapolemizují s názorem Milana Strotzera (viz rozhovor v tomto Zpravodaji) na počet festivalových účastníků, inscenací, souborů a dnů. Proč by všichni měli vidět všechno a proč by nemohly některé soubory hrát (třeba za své a mimo oficiální sály) každý den a několikrát? Pokud je to jediná překážka rozvoji JH, hup sem s měsíčním festivalem, loukami plnými baťůžků a lavinou inscenací od avantgardy přes modernu po Lucerny. Výročí nevýročí.

Vladimír Hulec

Co sbalíte na JH?

Co bezpodmínečně zabalíte do svého zavazadla na Jiráskův Hronov a co do něj zaručeně nedáváte?

Rozhodně si vždycky беру šatíčky a doufám, že je budu moct nosit (letos ještě stále doufám). Nikdy si neberu tamburíny, které nutně potřebuji pro seminář. Už na mě tady totiž čekávají. (Děkuju, organizátoři!)

Denisa Nová,
asistentka semináře S

Především velkou dávkou těšení se, pak dobré boty a mapu (hronovské okolí je nádherné!). Neberu si zbytečnosti - například knížku na čtení (stejně na ni nebudu mít čas), ledničku a piáno, protože jsou těžké a zabírají moc místa.

Radmila Hrdinová,
recenzentka

Na Hronov si vezu kořeny... vlastní rodové kořeny... A co si vůbec nepřipouštím a nevezu s sebou, je divadelní konvence. Tu jsem spláchnul při posledních lijácích v lesích na Vysočině.

Tomáš Žižka,
lektor semináře P

Víte že...

Bylo-li na herečky ve starém Římě pohlíženo jako na kněžky prodejné lásky, není divu, že jich také bylo zneužíváno podobně i na jevišti. Mnohé scény byly velmi podrobně prováděny, ačkoliv v nich šlo o erotické vztahy, ba i o fysiku lásky. Však Ovidius radí umělcům, aby do divadla nechodili, že je to jen rozplameňuje. Nelze však míti za to, že se herečky na jevišti jen svlékaly do naha, ba dokonce jsou někteří badatelé, kteří to popírají. Herečkám velmi ubližovaly hry při slavnostech Floraliích, při kterých byl hrán mimus, průběhem něhož se shromážděnému obecnstvu představovaly zcela nahé všechny čelné nevěstky římské, byla vyvolávána jejich jména, adresa i taxa. Dlouho se mělo za to, že takto se ukazovaly herečky samy, to však byl omyl. Zajímavá příhoda uvádí se o mravokárci Cattonovi ml. z roku 55 př. Kr. Cato ml. byl přítomen při Floraliích a lid s ohledem na jeho mravnost zdráhal se připustit tuto nestoudnou módní přehlídku. Proto se Cato sebral a odešel domů, aby lidem nekazil radost.

Útržky z knihy V.K.Blahníka Světové dějiny divadla (1929) vybírá Jana Soprová

SOUTĚŽ

Najdi si svého medvěda

Hrajte o Pódia z krabičky!!!

Pro radost, rozptýlení a zábavu ukrýváme do každého čísla Zpravodaje JH medvěda. Všechno se před vámi skrývá a bere na sebe nejrůznější podoby. Vaším úkolem je objevit schovaného medvěda a přinést do redakce zprávu o jeho poloze. Kdo medvěda najde, bude strčen do redakční krabice. S tou každý večer zamícháme a vytáhneme z ní jednoho šťastného výherce, který dostane dárek od NIPOS: Pódia z krabičky (nesoustavné nahlédnutí do historie malých neprofesionálních scén 60. let 20. století. Z úvodní studie Vladimíra Justa a medailonů Ondřeje Suchého, Jany Machalické nebo Eduarda Světlíka se můžete dočíst o turnovském Kompas, karlovarské Kapce, ostravském Pod okapem a Divadlu Waterloo, litvínovském Docela malém divadle, brněnském divadle X, pražském Inklemu nebo olomoucké Skumafce, ve které působil Pavel Dostál. Kniha je doplněna pětideskovým albem se stovkou písni amatérských divadelníků.) **red**

STROTZER SI VZAL VŠECHNY LÍSTKY!

Složení seminaristů v Klubu (nejen) mladých divadelníků na letošním Jiráskově Hronově je 2:1 ve prospěch žen, 55% účastníků je ve věku 18-24 let a přibližně 23% tvoří seminaristé mezi 25. - 34. rokem věku. Nejstaršímu účastníkovi letošních divadelních dělen je 73 let. Tak zní statistika, kterou si každoročně sestavuje MILAN STROTZER, programový vedoucí K(n)MD JH.

Jak se v průběhu let hýbou počty seminaristů Klubu (nejen) mladých divadelníků?

Prvně jsem organizoval semináře K(n)MD ve zjištěné době naší společnosti v roce 1991. Někteří tehdy říkali, že amatérské divadlo přestane existovat, mnohé soubory zaniknou apod. Nebyl jsem příznivcem této teorie, z něčeho podobného jsem neměl obavu, ale přesto jsem nedokázal odhadnout, kolik lidí bude mít zájem jet v rušných dobách na vzdělávací akci. Byl jsem příjemně překvapen, že se počet účastníků zvýšil oproti roku předchozímu. Uvítali jsme tehdy asi 40 posluchačů ve třech seminářích, které se odehrály ve Zbečnicku. Postupně se rok od roku počty zájemců o semináře zvyšovaly, myslím, že hned další rok jich bylo na 80, pak 120. Organizační štáb a Hronovští měli dokonce obavu z toho, že se nedostane na všechny tradiční návštěvníky - limit byl tehdy 120 lidí (posléze jsme ho zvýšili na 180, 200...). Spousta skalních návštěvníků, hlavně těch ve středním věku, přestala jezdit, protože měli existenční starosti, ale jezdila mladá generace a také ta starší. Myslím, že nebyt vzdělávacího balábile, Jiráskovy Hronovy by asi neměly zas tak velké divácké zázemí.

A jak je to s počty účastníků vzdělávacích seminářů v posledních letech?

Loni bylo asi 305 přihlášených. Vždycky je ale nějaká část, která nepřijede. Po léta jsem měl ozkoušeno, že je to asi 1/5, takže když jsem měl limit 200, mohl jsem nabrat 250 seminaristů a věděl jsem, že jich přijede tak akorát, abychom se vešli. V posledních dvou letech jsem musel 1/5 opravit na 1/6. Nevím, jestli jsou lidi disciplinovanější, ale

zatím to tak vychází. Letos se přihlásilo 330 lidí, přičemž posledních 10 jsem už odmítl. Jsme doslova na hraně.

Proč nemůže přijet víc seminaristů, neměli by kde spát?

Ubytování by se dalo vyřešit, protože v Hronově a okolí je dost škol, byť jsou třeba už 3km vzdálené, ale to by myslím nebyl problém. I stravování většího počtu seminaristů by se dalo zařídit, protože hronovská velkokapacitní jídelna je vedená tak, že zvládne obsloužit velké počty strávníků v rychlém čase. Navíc Hronov má oproti podobným městečkům spoustu restauračních zařízení, která je možné využít, takže ani v tom není potíž. Problém je jiný: ve stávajícím programovém schématu se ne všichni účastníci vejdou do hledišť. Když z 326 lidí šestina odpadne, tak jestli rychle dobře počítám, přijede nějakých 265 seminaristů. K nim je potřeba přičíst také přibližně 40-ti členy lektorský a organizační tým (nepočítám do něj hronovské organizátory), dále je tu redakce, a když to spočítáme, musíme k seminaristům přidat dalších zhruba 50 lidí, protože ti také musejí vidět všechna představení. Takže to číslo potom vyleze na nějakých 320-325 lidí. Když si uvědomíte, že jsou hrací prostory s limitem 80 osob na představení, tak často seminaristy obsadíme čtyři až pět představení ze šesti. Na normální návštěvníky, kteří nejsou zapojeni ve vzdělávací masinérii, mnoho vstupenek potom nezbyvá, což není dobře. Sem tam poslouchám poznámky, že Strotzer si vzal všechny lístky... Ale vzali si je přeci ti, kdož sem jedou za divadlem a za vzděláním!

Co by se tedy dalo udělat pro to, aby mohlo přijet ještě více seminaristů?

Muselo by se změnit programové schéma a asi i počty odehraných inscenací, kterých by patrně nemohlo být tolik, kolik jich je v programu dneska. Je to otázka: programové schéma se samozřejmě dá změnit, ale co když se stane, že zrovna ten následující ročník nebude z nějakých příčin tak hojně navštěven a změna nebude k ničemu a ještě navíc by byla poloprázdná hlediště. Myslím, že je lepší, když je plno a holt se na někoho možná nedostane. Jiráskův Hronov je přeci jenom svátek divadla a mnozí amatérští divadelníci si ho opravdu považují, je pro ně jakousi satisfakcí za práci. To, že tu mohou hrát, berou jako odměnu, takže jim přeci nemůžeme připravit prázdné sály. Je to tedy dilema: jsme teď na hraně a budeme se muset rozhodnout, co s tím.

Zuzana Vojtíšková

JH restaurace / občerstvení

Kavárna „Blanka“

otevřeno: denně 10,30 - ??

* obědy, večeře - posezení v útulném prostředí

Čajovna - pan Šimek

* široký výběr čajů

Restaurace „100“

otevřeno: denně 8,00 - ??

* pivo - Plzeň, Gambrinus, Kozel
* jídlo dle objednávky, marinované stejky na grilu
* posezení na terase

Restaurace Radnice

otevřeno: denně 10,00 - ??

* jídla hotovky, minutky

Rychlé občerstvení Modrá Hvězda

otevřeno: denně 7,00 - 19,00

* snídaně, obědy, večeře - formou hotových jídel

Občerstvení - sál Josefa Čapka

otevřeno: denně 12,00 - 02,00

Terasa - Jiráskovo divadlo

otevřeno: denně 10,00 - ??

* speciality na grilu a rožni
* krocan na rožni, nápoje

Pizzerie „Stella“

otevřeno: denně 9,00 - 24,00

* výběr pizz + italská kuchyně
* posezení na terase

Triton

* široká nabídka moravských vín

Restaurace Rohan

otevřeno: denně 11,00 - ??

* hotovky, minutky, saláty, poháry
* posezení na terase

“SINGER BAR“

otevřeno: denně 16,00 - ??

Penzion Prajzko

otevřeno: denně 11,00 - 23,00

* obědy, večeře
* příjemné posezení

Hospoda u Foxe

otevřeno: denně 14,00 - 24,00

* občerstvení
* posezení v country stylu

Občerstvení za školou

otevřeno: denně 7,00 - 20,00

Občerstvení u hasičů

otevřeno: denně 15,00 - ??

* posezení s muzikou každý den
* vynikající grilovaná konina

Posezení s hudbou

MUSIC BAR PROSTOR

otevřeno: denně 14,00 - ??

* alko, nealko nápoje, míchané nápoje, koktejly
* hudba od 21,00 hod.

11.8. 2006 - Papaya Tircis

15.8. 2006 - DIS MARSELO a ANDREY

16.8. 2006 - ANNABASE

Cukrárna u Mostu

otevřeno: denně 8,00 - 24,00

* posezení na terase, občerstvení

Musik club a koktejl bar

- Jiráskovo divadlo

otevřeno: denně 9,00 - ??

* diskotéka každý den
* široká nabídka koktejlů, nápojů, drinků

Restaurace „U Pilouse“

otevřeno: denně 11,00 - ??

* minutky, speciality, hotová jídla, poháry, výběr vín
* posezení na terase
* hudba : 12.8., 16.8., 18.8.

Vinárna Radnice

otevřeno: denně 20,00 - ??

* denně diskotéka

Restaurace „HOROR“

otevřeno: denně 9,00 - ??

* studená kuchyně, pochoutky z grilu, udrny, pivo, víno
* hudba vždy od 20,00 hod.

11.8.2006

Chrupa Chrudim (80% příslibená účast)

12.8.2006 - Podwraťáci

15.8.2006 - Petrovští

18.8.2006 - Pevná vůle

neděle 13. srpna 2006

9:00 - 13:00 - semináře a dílny

10:00 - 11:00, 13:00 - 14:00

- Malá zasedací místnost MěÚ

Prezentace databáze českého amatérského divadla

14:00 - 16:00 - Jídelna Hotelové

školy Problémový klub (PC)

14:00 - 15:20 (C), 18:00 - 19:20 (B1)

- Základní umělecká škola

Divadelní spolek Svatopluk Benešov Pavel

Němec: Tak takhle to bylo aneb Život je jen náhoda...

14:00 - 15:05 (A), 16:30 - 17:35 (B)

- Sál Josefa Čapka

Divadlo Jesličky ZUŠ Na Střezině Hradec

Králové

Hans Carl Artmann: Ani zrnko pepře pro Cermaka

16:45 - 18:55 (A), 20:00 - 22:10 (B)

- Jiráskovo divadlo

Divadlo Kámen Praha

Petr Macháček: Marmeláda

20:00 - 21:05 (A), 22:30 - 23:35 (B)

- Sál Josefa Čapka

DS Antonín Praha

Martin J. Švejda: Surovosti laskavosti

JAK SE VYHNOUT NEPŘÍJEMNOSTEM

DILIA pátrá, radí, informuje

Chcete vědět, jak postupovat, když se rozhodnete uvést inscenaci, jak žádat o licence k uvádění her, jak a kde získávat divadelní hry, jak s nimi nakládat? Seminář A jako autorské právo je otevřen všem zájemcům! Hned dvakrát se bude v rámci letošního Jiráskova Hronova konat dvoudenní seminář vedený divadelními agenty DILIA. První setkání s autorským právem proběhne o víkendu (12. + 13.8.) a druhé v pondělí a úterý (14. + 15.8.) v ZŠ Palackého, 2. patro, 2.B

red

sobota 12. srpna 2006

9:00 - 12:00 – semináře a dílny

10:00 – Výstavní hala Jiráskova divadla
Vernisáž výstavy 100 let Jiráskovy Lucerny

10:30 – Foyer Jiráskova divadla
Vernisáž výstavy Nositelé Zlatého odznaku
J.K. Tyla v roce 2006

13:00 – 13:55 (B), 16:30 – 17:25 (A)
– Sál Josefa Čapka
OS Remazury, THeatro ludem a Taneční
divadlo Zóna Ostrava
Hana Galetková podle moravských
lidových balad: Za tkalcovským stavem

13:00 – 14:20 (A1), 16:30 – 17:40 (C), 18:45
– 20:05 (B2) – Základní umělecká škola
Divadelní spolek Svatopluk Benešov
Pavel Němec: Tak takhle to bylo aneb Život
je jen náhoda...

13:30 – u SPŠ v Hostovského ulici
Odhalení pamětní desky J. Čapka

14:00 – 15:00 – Malý sál Jiráskova divadla
Beseda s herečkou Lubou Skořepovou

15:30 - 16:15 – náměstí ČSA
Slavnostní zahájení 76. Jiráskova Hronova

16:30 – 18:15 (B), 20:00 – 21:55 (A)
– Jiráskovo divadlo
DS Právě začínáme Horní Počernice
Pierre de Marivaux: Hra lásky a náhody

17:00 – 18:30 – Park A. Jiráska
Koletova hornická hudba - koncert

20:00 – 21:05 (B), 22:15 – 23:20 (A)
– Sál Josefa Čapka
Divadlo Jesličky, stálá scéna ZUŠ Na
Střezině Hradec Králové, studio Emy
Zámečnickové
Kolektiv souboru na námět Emy
Zámečnickové: Okna

VČP Východočeská
plynárenská

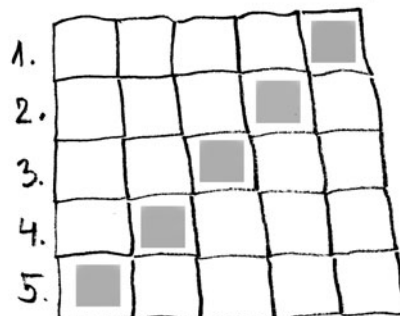

HRONOVSKÁ CHVILKA PRO TEBE

Sobotní křížovka

1. Zvíře, které než vyleze z podzemí, vytvoří hromádku (a špatně vidí)
2. Někdo vás bací a nebo šlápnete na hrábě, na čele se vám vyklube
3. je to zelené a roste to i na fotbalovém hřišti
4. růžové zvíře nebo ožralý dorůžova člověk
5. činitel, herec, účastník

Tajenka: Dnes má svátek.....

8.56 ráno, Milan Strotzer: „Základní škola ve Zbečniku blafla před týdnem od pasty. Pozor na samovznícení čehokoli!“

Ze zkoušky se nevynáší. Dozvěděli jsme se v semináři Há! Aha, tak pozor nikdo ani muk!

Operní zpěvačky prý dosahují z rezonance orgasmu, ale to nesmím prozradit odkud to vím, vynášela bych ze zkoušky a to se nedělá!

„To snad ne, někdo si tady ve 20:20 objednal vstupenky na představení v 19:30...“
(prohlásila Marcela Kollertová, vedoucí KIS u svého PC)

WWW.AMATERSKEDIVADLO.CZ

„Úctyhodný počín si na svá bedra vložili a databázi českého amatérského divadla stvořili.“

Každým dnem přibývají na stránkách www.amaterskedivadlo.cz informace z divadelního amatérského světa o souborech, přehlídkách, ročnících, osobnostech atd.

Zpracovávání je nekonečné a tak dobrovolným spolupracovníkům jsou dveře otevřené. Pište o svých souborech, pošlete informace o představeních, fotografie...

PREZENTACE DATABÁZE ČESKÉHO AMATÉRSKÉHO DIVADLA proběhne v neděli 13. srpna 2006 od 10.00 a 13.00 hodin v malé zasedací místnosti Městského úřadu v Hronově.

red

Upozornění

Rozborový seminář vybraných inscenací, organizovaný Klubem režisérů, se opětovně koná jako předchozí roky v ZUŠ pod kos- telem v tzv. stupínkové třídě vždy od 9.00 hodin od neděle 13.8.

Vedoucí lektor: Rudolf Felzmann

Program vybraných inscenací:

- 13.8. – Pierre de Marivaux: Hra lásky a náhody
- 14.8. – Petr Macháček: Marmeláda
- 15.8. – Vladimír Nabokov: Lolita
- 16.8. – Yasmina Reza: Obraz
- 17.8. – Carlo Goldoni: Vějíř
- 18.8. – Josef Tejkl: Bílí andělé pijí tesavelu
- 19.8. – Tracy Letts: Zabiják Joe

Jaromír Kejzlar,
organizační vedoucí

Recept redakce do každého počasí

Suroviny:

Potřebujeme 1 konzervu slazeného mléka, 0,8 l vody a 0,2 l rumu.

Postup:

Dejte vařit vodu a jakmile začne vřít postupně vmíchejte slazené mléko (pozor, aby se nesrazilo). Stáhněte ze sporáku a 2 minuty nechte odstát. Přidejte rum. Nápoj se pije horký.

Doporučení:

Rumu se může přidat daleko více, záleží jen na tom kolik kdo snese.

red

ZPRAVODAJ

Zpravodaj 76. Jiráskova Hronova
Vydává organizační štáb

Šéfredaktor: Zuzana Vojtíšková

Redakce: Jana Soprová, Lenka Novotná,
Pavla Schejbalová, Vladimír Hulec

Výtvarník: Rostislav Pospíšil

Fotograf: Ivo Mičkal

Sazba: Michal Drtina

Oficiální stránky festivalu:

<http://www.hronov.cz>

Tisk: KONICA MINOLTA HRADEC KRÁLOVÉ

Cena: 9,- Kč

Redakční uzávěrka: 12. srpna 2006 v 3:47h

Vychází: 12. srpna 2006 ve 14:00h

Neprošlo jazykovou úpravou!!!